

[Finansministeren.]

relse for forskellige forhold, der medfører, at en stor del af efterspørgslen efter obligationslån her i landet er forholdsvist uelastisk over for ændringer i rentefoden. Rapporten fremhæver her særlig tre ting. For det første de særlige skibskreditter til en effektiv rente på ca. 6 pct., for det andet rentesikringsordningen på boligområdet, der medfører, at mellem en fjerdedel og en tredjedel af alt byggeri her i landet i de senere år er finansieret til en rente på omkring 6½ pct., og endelig for det tredje det forhold, at renteudgifter kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Derimod står der ikke noget i rapporten om, at det tilrådes Danmark at gennemføre skattelovændringer af den art, socialistisk folkeparti her stiller forslag om. OECD har for den sags skyld heller ikke anbefalet andre lande med lignende renteproblemer at gå den vej. Det eneste råd, der gives Danmark i rapporten, er en almindelig holdt udtalelse om, at en politik, der sigter imod lavere og mere fleksible rentesubsidier og imod en lavere rente, kan synes hensigtsmæssig.

Jeg vil gerne her gøre den tilføjelse, at jeg tror, at de ejere af en- og tofamiliehuse, der her er tale om, siden lovforslaget første gang blev fremsat i oktober i fjor, på flere måder har mærket højere huslejeudgifter. Jeg tænker her f. eks. på de nye bestemmelser om lejeværdifastsættelsen, der blev gennemført i sidste folketingsssamling, og jeg tænker på virkningerne af den 14. almindelige vurdering, som er meget mærkbare, og som har ført til betydelige forhøjelser i de kommunale grundskyldsbetalinger rundt omkring i praktisk taget alle kommuner. Det forekommer mig på denne baggrund, at de eventuelle fordele for nogle parcelhusejere ved retten til at fradrage renter nok nogenlunde er opvejet på nuværende tidspunkt, og jeg mener derfor ikke, at vi skal blive ved med at jage dette problem om, hvordan vi på en eller anden måde kan få forhøjet parcelhusejernes udgifter til bolig.

Grünbaum: Jeg mener ligesom finansministeren, at efter at vi i forbindelse med realkreditforliget har foretaget visse ændringer af parcelhusbeskatningen, burde dette spørgsmål ikke stadig væk tages op. Vi har da en vis sympati for selve den tankegang,

der ligger bagved, nemlig at renter af gæld til forbrug i og for sig burde være skattepligtige, ganske uvedkommende. Skattemæssigt burde det være en privat sag, om man ved køb af et eller andet brugte sine egne penge, købte på afbetaling, eller optog lån. Men som det er nu, er det de øvrige skatteydere, der skal betale for det skattetilskud, kan man vel sige, som de får, der køber på afbetaling eller ved hjælp af lån, og det er klart urimeligt; man kan vel også sige, at det i nogen grad er med til at fremme inflationen.

Men når det er sagt, må jeg sige, at vores sympati for det lovforslag, der nu på ny er fremsat af SF, kan ligge på et meget lille sted, eller for at sige det mere direkte, vi kan ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse. Jeg kunne vel i og for sig henviser til, hvad jeg sagde herom sidste år, da vi behandlede præcis det samme forslag. Jeg vil alligevel gerne gentage, at vi anser dette lovforslag for at være helt urimeligt over for lønmodtagerne. Jeg vil sige det endnu skarpere: det er i virkeligheden et lønmodtagerfjendtligt lovforslag, der her er fremsat af SF, og man kunne spørge, om det er den nye socialistiske linje fra SF, vi her ser. Mig forekommer det i hvert fald, at den snarere er kapitalistisk, hvis den skal have nogen betegnelse overhovedet.

Jeg nævnte sidste år og vil gerne nævne det igen, at den, der har egen virksomhed, som ikke er lønmodtager, i de allerfleste tilfælde kan dække sig ind over virksomheden; dér kan man optage lån, og så kan renterne trækkes fra, og så er det hele i orden. Men endnu værre forekommer det vel nok, at den kapitalstærke, den, der har penge, kan købe dette parcelhus kontant, og så vil SF's forslag simpelt hen betyde — vi kan tage et hus med en værdi på 300.000 kr. — at denne velstående, velstillede skatteyder i virkeligheden skattefrit vil kunne erhverve renterne af disse 300.000 kr. ved at bo i huset. Det er imidlertid samme værdi, som hvis han havde anbragt pengene et andet sted. Men hvad med lønmodtageren? Han har jo ikke 300.000 kr. til at købe huset kontant for. Han må finansiere købet af dette hus på normal vis med en udbetaling af en eller anden størrelse, 20.000-30.000 kr., og han skal altså så efter SF's forslag i fuldt omfang selv bære renteudgifterne, han kan